

[Kai Moltke.]

hvor man kommer op på helt andre tal, når det drejer sig om grundprisen. Det nye er også det, at vi i relativt lange perioder har ligget med en høj rente, en effektiv rente på op mod de 7 pct. Så er spørgsmålet, om ikke der skal andre ting til her. Jeg har ikke foreslået tilbagevenden til at udsende nye statsobligationer. Vi har sådanne fænomener i forbindelse med ejendomsprisernes stigning som kapitalvindingskatten. Vi har stigende indtægter for det offentlige ved sådanne ting som ejendoms-skatte og grundskyld. Hvad ville være rimeligere, når disse indtægter vokser på grund af privat spekulation, end at staten ledte disse penge ind i en særlig fond til billigørelse af byggeriet? Når man ikke kan standse fordyrelsen af byggeriet, hvorfor så ikke lade de midler, som indvindes, gå til nyttige formål og bringe renten ned for store dele af byggeriet? Det er vort grundsynspunkt her.

Hvad grundspekulationen angår, tror jeg ikke man kan blive ved med at se på udviklingen uden ganske andre og væsentlige indgreb. Man behøver bare at se på udlandet. Nu tror man, når jeg stiller forslag om sådanne ting som forkøbsret og ekspropriation, at det er en særlig form for ortodoks og rabiat socialisme, som absolut skal gøres gældende — det ærede medlem hr. Baunsgaard kom med en bemærkning derom, da jeg nævnte det ved første behandling. Hvis man følger lidt med i, hvad der sker i udlandet, ser man, at selv folk, som lad os sige i deres økonomiske opfattelse, står de ærede oppositionspartier meget nær, er gået endogså meget langt i den retning. Jeg skal blot henvise til det forslag, som den 11. april blev fremsat af den franske regering om anvendelse af ekspropriationsbestemmelser i første række i Paris og omegn, men også i andre franske bysamfund, hvor noget sådant skulle blive nødvendigt. Vi står her over for det problem, at hvis udviklingen fortsætter, får man en tilstand, hvor omkostningerne forøges ikke alene for den enkelte, men for industrien som helhed; en af de faste poster i lønningsbudgettet bliver højere. Herudfra er det, at vi har gjort vore principielle bemærkninger om, at vi finder den udvikling, som har

fundet sted her i landet, af en så truende karakter, at der skal langt mere vidtgående omlægninger og indgreb til for blot at nå frem til de mål, som er sat i lovforslagets paragraffer.

Socialistisk folkeparti afviser ikke de væsentlige bestemmelser i lovforslaget, men tilsiger vor støtte på de områder, hvor venstre og det konservative folkeparti af forståelige grunde prøver at lægge hindringer i vejen for regeringen. Men samtidig med at vi på denne måde støtter regeringspartierne, forbeholder vi os ret til — som gjort er — i praktiske forslag at anvise nye veje og at fremhæve visse principper. En yderligere udformning ville det dog være halsløs gerning at foretage nu på grund af det hastværk, hvormed denne samling slutter, men mit parti forbeholder sig ret til senere at vende tilbage hertil.

Rimstad: Dette stykke lovgivningsarbejde hører så afgjort til i den efterhånden meget store gruppe af folketingets arbejde, der ude i befolkningen betegnes som lovjaskeri.

Ved lovforslagets første behandling klagede både vort parti og de ærede ordførere for venstre og de konservative over den meget korte tid, der var levnet til behandlingen af et i sine økonomiske konsekvenser så vidtgående forslag. Nu foreligger betænkningen fra det nedsatte udvalg, en betænkning, som mit parti heldigvis ikke har nogen andel i. Også heri klager et mindretal, bestående af venstres og det konservative folkepartis medlemmer, over, at der ikke har været tid til en tilbunds gående undersøgelse af de foreliggende problemer. Der fortsættes altså med dette lovjaskeri.

Ved lovforslagets første behandling var jeg inde på den sammenhæng, der er mellem et lovforslags dårlige gennemarbejdning og omfanget af de bemyndigelser, der må gives til ministrene. Er forslagslets detaljer ikke i orden, fordi der ikke har været tid til at bringe dem i orden, så er der ingen anden udvej end at sige til den højtærede fagminister: det har vi ikke tid til, det ordner du altså. Det er en nem fremgangsmåde, men den kan ikke tilfredsstille det virkelige folkestyre, som det høje ting bekender sig til, og jeg kan bekræfte over for tinget, at man ude blandt vælgerne lægger nøje